

FM 2026/176-1

13. maj 2026

Aqqalu C. Jerimiassen

Atassut

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorvidt Grønland bør udvikle en national alkoholpolitik med barnets rettigheder som det overordnede princip, samt hvordan balancen mellem individuel frihed og beskyttelsen af børn bør tilrettelægges.

(Medlemmer af Inatsisartut Nivi Rosing, Inuit Ataqatigiit)

Barnet står uanset hvad i centrum i vores samfund, og når dette emne tages op, forventer jeg altid, at vi som partier kan lægge vores politiske farver til side.

Alligevel ser vi, at så snart konkrete tiltag skal drøftes, ændrer retningen sig hurtigt.

Når vi sætter barnet i centrum i vores politik og forsøger at vise, hvor gode vores løsninger er, ender vi desværre ofte med at glemme børnene – og mister evnen til selv at være gode rollemodeller.

På sociale medier ser vi, hvordan personer i høje positioner offentligt nedgør andre, de er uenige med. I en tid, hvor børn også er på TikTok, må man stille spørgsmål ved den tone, nogle politikere bruger.

Når vi taler om alkohol, er der ingen tvivl om, at vi alle som partier ønsker at undgå et øget forbrug og dårligere sociale forhold.

Men fra Atassuts side er det vigtigt at fremhæve, at når alkohol og misbrug konstant fremstilles som noget skamfuldt, risikerer det paradoksalt nok at gøre det mere tiltrækkende for unge.

Alkoholkultur er en af de største samfundsdebatter i Grønland. Hvorfor bliver vi fremstillet som mere alkoholiserede end danskere, selvom vi ikke nødvendigvis drikker mere?

Lad os se på vores egne vaner: Når fredag begynder, starter weekenden – og mange forbinder det med at drikke igennem hele weekenden. Hvad signalerer det? At alkohol i sig selv er noget negativt.

Men det er ikke det samme som misbrug, hvis en mor og far drikker en øl eller et glas vin til en hyggelig aften. Problemet er, at der findes forskellige opfattelser: nogle ser alkohol som noget, der skal undgås helt, mens andre har et mere nuanceret forhold til det.

I mange vestlige lande er det tilladt at fremstille alkohol til eget brug i hjemmet – noget vi næsten ikke tør tale om i Grønland. Diskussionen bliver hurtigt drejet i retning af misbrug.

Selv i de mest restriktive nordiske lande er hjemmeproduktion ikke forbudt. Vi er næsten de eneste – sammen med visse muslimske lande – hvor det er så begrænset.

Atassut ønsker at bidrage til at beskytte vores børn. Men i alkoholpolitikken bør vi i højere grad fokusere på dialog og fælles løsninger som samfund.

Det er også vigtigt, at indtægter fra afgifter på alkohol i højere grad går direkte til sundhedsvæsenet og behandling.

Åbningstider for udskænkingssteder og lignende er noget, vi kan drøfte nærmere. Vi har allerede tidligere fremlagt vores holdninger til flere konkrete forslag.

Der er også grund til at undersøge, hvordan ændringer i åbningstider påvirker problemer som uro i hjemmet, og om alternative modeller – som man ser i andre lande, hvor visse steder åbner senere som “fortsættelsessteder” – kan have en positiv effekt.

Når vi taler om alkohol og tobak, må vi erkende, at dem, der forbruger meget, ikke nødvendigvis lader sig påvirke af højere priser. Prisforhøjelser rammer derfor især de økonomisk svageste, uden nødvendigvis at ændre adfærden.

Debatten er vigtig, og vi takker for oplægget. Med disse bemærkninger har Atassut fremlagt sin holdning.